

MOHÁCSI HIRLAP

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI HETILAP

Előfizetési ára:
Negyedévre 2 pengő

Száma: 20 fillér.

Szerkesztőség: 107, kiadóhivatali tájbeszélő sz. 67.

Magyar film német sikere

Ki ne emlékeznék a híres Páger filmre dr Kovács Istvánra. Amennyire örült ennek a magyar filmnek a magyarság nagy tömege, mindazok, akik minden magyar sorsproblémát feszegető filmnek korai halálát jósolták meg dr Kovács Istvánnal kapcsolatban izléstelennek találták, hogy egy aktív miniszter kezét csókol a parasztlányból lett egyetemi tanár feleségének, de hasábot irtak arról is, hogy ennek a magyar sorsproblémának külföldi terjesztésére ne is gondoljunk, mert a külföldet, ez ugyem érdeklis a film menthetetlenül megbukik.

Mindeme kuvikolásra elősőbb a magyar közönség cáfolt rá, mert alig ismerünk filmet, amely olyan határtalan diadalutat futott be a magyar mozik vásznain, most pedig Németországban aratja nagyszerű sikereit. A bécsi filmkritikusok szerint a film: A közönség modern elveinek jegyében készült, mert a származással szemben az emberi értéket, tanultságot, a tudást és jellemet juttatja érvényesülésre.

A rendszerváltozás előtt pusztába kiáltó szó volt a jobboldali érzelmű magyarság kívánságainak feltárása a filmgyártókkal szemben s ha meg is jelenhetett egy „Harmincadik” vagy egy „dr Kovács István” ez édes kevés volt abból, amire a magyarság nagy többsége vágyott és amire egyáltalán a magyar filmgyártásnak magát beállítania kellett volna.

Hivatkoztak mindenre s nem átalották a magyar filmtechnika korszerűtlenségét anyagihiányát is felvonultatni csak azért, hogy továbbra is limonádés, a magyarságot egészen furcsán beállító témájú, erkölcsi megoldásokban sántító filmek futhassanak továbbra is. Holott az a néhány egészen kiváló a magyar sportproblémákat tárgya-

zó film megmutatta, hogy azok megállják helyüket nemcsak idegenben, hanem a külföldön is.

Nem akarunk mi versenyre kelni a nagykülföldi filmvállalatokkal, de amit adunk az legyen eredetien magyar, kifogástalan erkölcsi megoldású, akár sorsproblémákat tárgyaló, akár pedig a könnyed szóalkotásra készültek azok.

A magyar film annyi sok mellébeszélés után a nagy változás után elérkezett ahhoz a lehetőséghez, amely megnyithatja számára nemcsak a magyar milliók szívét, hanem a külföldi közönséget is meghódíthatja.

Legteljesebb bajtársiasság a mezőgazdasági munkában.

Kevés olyan szava van a magyarnak, amely annyira mélyen kifejezné a szó igazi jelentőségét, mint a *Bajtárs, bajtársiasság*. Társ a bajban, társ a segíteni-akarában. A bajtársiasság nemcsak azt jelenti, hogy pusztító csaták viharában életünk kockára vetésével, golyók záporában, emberfeletti küzdelemben, magunkkal nem törődve megmentjük megsebesült és magával tehetetlen honvédtársunkat. A bajtársiasság nemcsak azt jelenti, hogy ha szomszédunk háza ég gondolkozás nélkül sietünk a tűz ojtására. A bajtársiasság alatt nemcsak azt értjük, ha pusztuló kis magyar életek megmentésére adunk a magunkból, hogy nagyobb betevő falat jusson azoknak, akiknek kevesebbet adott az Úr!

Az igazi bajtárs az, aki az élet hétköznapjaiban, a szürke mindennapiságban is tud bajtársiasan élni és tetteit a bajtársi szellemben irányítani.

Nem kell hozzá golyók zápora, sem tűzvész, sem nyomor, maga a mindennapi élet sok apró helyzete percről-percre megtermi a bajtársiasságnak azt a területét, ahol a nemesen gondolkodó nemcsak az esze, hanem a szíve szerint is tenni akaró magyar megtalálja azt az utat, amely őt a szó legnemesebb értelmében bajtársává avatja.

Mohácsi gazdák, ezt a bajtársiasságot várjuk

Dr Kovács István bécsi frenetikus sikere még a bártortalanoknak és az örök pessimistáknak is azt bizonyítja beszédesen, hogy a magyarság minden téren s így a filmgyártás terén se alábbvalóbb a többi nemzet fiánál s most, hogy generalisan megszabadul nemcsak a zsidószelemtől, hanem a baloldali mételeytől is, a magyar filmgyártás új korszakának előestéjén erősen hiszünk és reméljük, hogy a megújított magyar filmek semmivel sem fognak kisebb sikereket elérni, mint dr Kovács Istvánokhoz hasonló filmek.

annyiunknak, ha e küzdelemben csak azért, mert apró kis ellentétek kákacsomóin kérődzve nem látva meg a harc szükségességét, alul maradunk.

Bajtársiasságot egymással és a magyar hazával szemben mohácsi gazdák, s akkor a beiktatódott átkelési zavar csupán jelentéktelen semmisséggé zsugorodik össze s minden akadály ellenére kenyér lesz a mohácsi búzából is.

Baranyavármegye alispánja megsejmelte a mohácsi gettót

54 keresztény család 153 tagját érintette a zsidók elkülönítése. 14 háztulajdonos költözött új lakásba.

A mohácsi és baranyai zsidóknak Mohácson létesített gettóba való elkülönítését célzó rendeletek és intézkedések foganatosításáról múlt heti számunkban részletesen beszámoltunk. Azóta a Mohácson lakó zsidók elhelyezése befejezést nyert. A megyéből idetelepített zsidók Mohácsra való átköltöztetése hétfőn, május hó 15-én indult meg s lapzártáig nagyjában befejezést nyert.

A hegyháti járásból 217, mohácsi járásból 78, pécsvárad járásból 232 és a szentlőrinci járásból 78 összesen 605 zsidó személy került Mohácsra s a mohácsi 564 zsidóval együtt 1169 személyből áll a mohácsi gettó.

A gettó részére kijelölt területen 214 lakás (szoba) van és ezen a területen 246 személy élt és pedig 153 keresztény és 93 zsidó. Tovább részletezve a Br. Eötvös utcában 29 keresztény és 70 zsidó lakott, akik közül a keresztények 31, a zsidók 69 szobában laktak. A Szent János utcában és a gettóhoz tartozó mellék utcákban 124 keresztény és 23 zsidó a keresztények 92, a zsidók 22 lakrészen. Feltűnő a lakrészek nagyszáma a zsidóknál. Mindkét gettóban 40 ház van s összesen 85 család lakott, akik közül 54 volt a keresztény és 31 zsidó. A 40 házból 19 volt keresztény tulajdonban, de csak 14 házból lakott bent a tulajdonos maga, így voltaképpen csak 14 család 64 tagját érintette érzékenyebben az átköltöztetésre szóló intézkedés, amit viszont, ha arányba hozunk azzal, hogy 1200 embert kellett

ma töletek!

A dunai átkelés már egy hónapja kényszerű körülmények között szünetel s nem is indulhat meg. Hogy ez mit jelent Mohács életében gazdasági szempontból azzal úgy az illetékes hatóságok, mint minden józanul gondolkozó mohácsi tőkéletesen tisztában van. A hatóság részéről meg is tettek erre vonatkozóan mindent, azonban háborúban élünk s a háború ötödik esztendejében megszokhattuk már a háborúhoz való kényszerű alkalmazkodást. Itt sem tehetünk mást. Sopánkodással, türelmetlenséggel semmivel sem visszik előrébb a ma mindennél fontosabb kenyérgérdést.

Meg kell fogni a gazdaságnak egymás kezét így itt, mint odaát a szigeten. Egymást segíteni munkával, kocsival, géppel s minden elképzelhető segítemakarással.

Ez az egyedüli lehetséges út és mód. Félre kell tenni a haragot, a nemtetszést, felesleges apró súrlódási felületeket s nagyszerű egységben egymást segítve ki- szolgálni a magyar földet, amely mindannyiunk kenyerét adja, de elsősorban a Kárpátokon túl küzdő dicső honvédségünk erejét növeli. Itt van a bajtársiasság alkalmazásának a legnemesebb ideje s hogy az így lesz, abban egy percig sem kételkedünk, mert a mohácsi gazdaságnak is tisztában van azzal, hogy életre- halálra megy a harc s jaj mind-

